

jeg maa paa det bestemteste modsige det. De to andre, ældre Foreninger arbejde ikke mindre paa at hæve Fjerkræavlens her i Landet end den ny Forening. De have arbejdet i mange Aar derpaa og faaet Anerkendelse af Regering og Rigsdag ved det Statsbidrag, som er blevet dem betroet, efter at de i mange Aar have vist, hvad de due til. De have ikke det ene Aar dannet sig for det næste Aar at komme til Rigsdagen om Bidrag og det tredje Aar andraget om at faa dette Bidrag femdoblet. Jeg skal i øvrigt tillade mig at udtale, at Duer maa man paa ingen mulig Maade henregne til Sport. Duer kunne virkelig have en økonomisk Betydning. Jeg skal ikke blot nævne Brevduer, hvis Betydning man kender fra den fransk-tyske Krig i 1870—71, hvor det vil erindres, hvor meget de udrettede under Paris Belejring, noget, der ogsaa har fundet Anerkendelse paa Krigsministeriets Budget. Men den almindelige danske Maanedstue, som har Unger 12 Gange om Aaret, kan virkelig ogsaa give dem, som beskæftige sig med Duer, en ret god Indtægt. Det kunde maaske interessere ærede Medlemmer at høre, at et Par Finker — for at tale om Sirlugle — i det sidste Aar har bragt en Mand ved Kjøbenhavn en Indtægt af 100 Kr. Jeg skal se bort fra dette, men vil dog bede om, at disse Foreninger karakteriseres ved noget, som de ikke have til Formaal, men dog ikke nægte Plads paa deres Udstillinger, hvor det glæder mange at kunne se det. Jeg kan kun sige, at baade Foreningen for Danmarks Fjerkræavl og, saa vidt jeg ved, ogsaa den kjøbenhavnske Forening, ikke bruge noget af det Bidrag, de faa af Staten til Præmier for Sirlugle; dertil bruge de Medailler og smaa Beløb af egne Midler. Jeg tror, som det er udtalt af den højtærede Landbrugsminister, at det vilde være heldigt, om der kunde findes en Form for Samarbejde mellem disse tre Foreninger, og den vil vist heller ikke være vanskelig at finde. Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Rosleff) udtalte, at den saakaldte landøkonomiske Fjerkræavlerforening havde et Særarbejde, mener jeg, at det netop vil lette Samarbejdet, thi skal den ene Forening ikke gaa op i den anden, og de dog skulle arbejde paa samme Omraade, vil Samarbejdet mellem dem lettes, naar man kan finde et særligt Arbejde for hver af dem.

Berntsen: Siden jeg første Gang havde Ordet under denne Forhandling, har saavel

den højtærede Indenrigsminister som det ærede Medlem for Faaborg (K. Jensen) berørt Trafikforholdene over Fyn og navnlig dyølet ved de fremtidige Planer om den gennemgaaende Trafik, og jeg skal derfor ganske kort tillade mig at omtale dette Forhold. Det glædede mig at høre, at den højtærede Indenrigsminister ikke i Aar vilde fremlægge noget Forslag om et Dobbeltspor gennem Fyn og heller ikke optage Spørgsmaal om en fast Bro over Lille Bælt. Hvad det sidste Spørgsmaal angaar, er jeg tilbøjelig til at ønske, at den højtærede Minister ikke nogen Sinde vil fremsætte Forslag til dets Løsning. Det er vist saa dyr en Historie at indlade sig paa, at man skal betænke sig mere end to Gange, før end man giver denne Sag sin Tilslutning. I ethvert Tilfælde bør det vistnok nøje overvejes, om man ikke ogsaa ad anden Vej og paa fyldestgørende Maade kan fordele Trafikken over Fyn. Hvad Dobbeltsporet angaar, er jeg ikke sagskyndig nok til at kunne udtale mig om, hvorvidt det i Fremtiden vil kunne undværes eller ikke, men jeg skal dog gøre opmærksom paa, at den oprindelige Stam-bane gennem Fyn fra Nyborg til Strib jo ikke er lagt gennem det bedste Opland paa Fyn, men snarere gennem en Del af det tarveligste Opland, som findes paa Fyn, og der er derfor ikke nogen stor Anledning til, i ethvert Tilfælde ikke for de Egenes Vedkommende, at bekoste et Dobbeltspor. Det skulde altsaa kun være for den gennemgaaende Trafik, at et saadant Dobbeltspor skulde anlægges gennem Fyn, men det forekommer mig, at i Stedet for at gaa til saa store Udgifter, som et saadant Spor medfører, vilde det naturligste være at overveje, om man ikke kunde fordele Trafikken paa anden Maade, og derfor glæder det mig, at den højtærede Minister har udsat Spørgsmaalet om Dobbeltsporet gennem Fyn, da der saa vil blive Lejlighed til at drøfte Muligheden af andre Planer. Jeg vil gøre opmærksom paa, at en Del af Trafikken fra Kjøbenhavn til den nordlige Del af Jylland maatte efter min Formening kunne gaa over Kallundborg—Aarhus, naar man fik Samfærdselsmidlerne mellem disse to Byer forbedrede. Dernæst mener jeg, at en Del af Trafikken over Fyn kunde føres ad den gamle Postroute gennem Fyn fra Nyborg over Ringe til Assens. Der er nemlig Statsbane fra Nyborg til Ringe og Statsbane mellem Tommerup og Assens. Der mangler altsaa kun en ca. 3 Mils Bane mellem Ringe og Assens, med Til-knytning til en Station paa Assensbanen